

на часа, отъ които, една кога са свършва, показва ни, че друга са задава.

Г. Раданъ. — Твърдѣ добрѣ, добрѣ сполучи съ тѣзи бѣлѣжка. Много ми е драго, че туй късичко пътуване ти е добрѣ на памѣтъ; то може да ти бѣде като примѣръ на чельшкыя животъ. Помѣчи са да препомнишь сичкытѣ му случкы и азъ ще ти го уподобѣ на живота ни.

Добре. — Сичко помнѣ, като че е было вчера. На трѣгване осѣщахъ, че имамъ крака и снага много нѣргавы, искахъ ёще и да ти са похваляхъ съ нѣргавината си, за туй са запѣтихъ да вървѣхъ много бѣрзишкомъ и непомнѣ колко пѣти са препѣнахъ и паднахъ веднажъ, дважъ. Ты ми рѣче, че трѣба да вървѣхъ по-полѣка, защото пѣтя не е късъ. Послушахъ та и видяхъ, че добрѣ сторихъ, видяхъ, че си ималъ правдина. Пѣтѣмъ та запитвахъ за сичко що срѣщнехме или стигнехме и ты, за сѣко нешто ми разправяше. Кога стигнехме нѣкое сѣнчесто дѣрво или нѣкоя малка моравка, посѣдвахме и четехме книгата, която носеше съ себѣ си. Сетнѣ пакъ трѣгвахме и ты ма поучаваше много потрѣбны и хубавы работы. Напомнямъ си ёще, че вървишкомъ си приготвихъ за сутринята урока. По този редъ са свърши цѣлата наша разходка, и ма-

24/6/04